

(Σκηνή έντελῶς γυμνή καί χαώδης. Χωρισμένη στά δυό μέ μιά ἄσπρη παχιά γραμμή ζωγραφισμένη στό δάπεδο. Σέ κάθε μέρος κάθεται ἕνα ζευγάρι. Οἱ ἄντρες κάθονται σέ μιά καρέκλα κι οἱ γυναῖκες στέκονται πίσω τους ὄρθιες. Ἔχουν τά μάτια τους στυλωμένα στό κενό)

Γυναίκα α

—...Οἱ γειτόνοι ἄνοιξαν πόρτα στό οἰκόπεδο!

Ἄντρας α

—...Ποῖο οἰκόπεδο;

Γυναίκα α

—...Τό διπλανό!

Ἄντρας α

—...Γιατί;

Γυναίκα α

—...Γιά νά περνάνε!

Ἄντρας α

(Σηκώνεται)

—...Θά τό φράξουμε!

(Τό ζευγάρι α μένει κοκαλωμένο στή θέση του)

Γυναίκα β

—...Οἱ γειτόνοι φράξαν τό οἰκόπεδο!

Ἄντρας β

—...Ποῖο οἰκόπεδο;

Γυναίκα β

—...Τό διπλανό!

Ἄντρας β

—...Γιατί;

Γυναίκα β

—...Γιά νά μήν περνάμε!

Ἄντρας β

—...Πάμε νά ρίξουμε τό φράχτη!

(Οἱ ἄντρες παίρνουν στούς ὤμους τίς γυναῖκες τους καί κάνοντας ἀλογάκια ἔρχονται ὁ ἕνας ἐναντίον τοῦ ἄλλου)

Ζευγάρι θ

—...Τό οικόπεδο είναι δικό σου, ρέ φίλε;

Ζευγάρι α

—...Μπας κι είναι δικό σου, ρέ μακαντάση;

Ζευγάρι θ

Γιατί τό φραξες, πήγαινες νά τό φᾶς;

Ζευγάρι α

—...Γιατί νά τ' ανοίξεις τήν πόρτα, θές νά τό καταπατήσεις;

Ζευγάρι θ

—... Έγώ 'μαι τίμιος!

Ζευγάρι α

—... Έχω υπόληψη!

Ζευγάρι θ

—...Μέ σέβονται!

Ζευγάρι α

Έχω αξιοπρέπεια!

(Συμπλέκονται)

Ζευγάρι θ

—...πέρα από τήν πόρτα!

Ζευγάρι α

Πέρα από τόν φράκτη!

Ζευγάρι θ

—...Πέρα από τήν πόρτα!

Ζευγάρι α

—...Πέρα από τόν φράκτη!

Ζευγάρι θ

—...Πέρα από τήν πόρτα!

Ζευγάρι α

—...Πέρα από τόν φράκτη!

(Σι γά σιγά κουράζονται καί κάθονται στό δάπεδο αποκαμωμένοι)

Ζευγάρι α

—...Αὔριο πάλι!

Ζευγάρι θ

—...Όχι... τήν ἄλλη Κυριακή!!!

Αύλαία

